

ותיקשי לרב הונא בריה דרב יהושע דאמר:
פרוץ כעומד בשוה — אסור.

דהא הכא נמי איכא סכך פסול בשוה לסכך
כשר? (115)

ומשנינן: **הכא במאי עסקינן: כשנכנס
ויוצא!**

כלומר: הא דקתני במתניתין "כמותן", היינו
שיש ריוח ביניהן כל כך, שיהו שפודין או
ארוכות כמותן יכולין ליכנס וליצא בריוח
שביתנים, דהשתא הוי ריוח טפי משיעור
שפוד, ואינו מצומצם כמותו!

וקא סלקא דעתין דמשום הכי משנינן הכי,
משום ד"כמותן" משמע בנכנס ויוצא, לפי
שאינן דרך לצמצם בדיוק.

ומשום הכי פרכינן: **והא אפשר לצמצם
ולכוין שלא יהא ריוח בינתיים יותר
מ"כמותן" דמשמע בצמצום?**

ומשנינן: **אמר רבי אמי:** אף על גב דאפשר
לצמצם — מכל מקום מתניתין מיירי שלא
צמצם, אלא **במעדיף**, שהיה הריוח יותר
משיעור השפודין. ו"כמותן" דקתני, היינו:
כשיעור השפודין בנכנס ויוצא!

ומשנינן: **לא תימא**, אל תדקדק לומר: **הא
כבנין — מותר.**

אלא אימא, תדקדק כך: לפי שרק **אם בנין
יתר על הפירצה הוא דמותר!**

ומקשינן עלה: **אבל אם היו הפרצות כבנין
בשוה — לדכריך — מאי, אסור?**

אי הכי ליתני במתניתין: **לא יהו פירצות
כבנין!** ומדלא קתני הכי, משמע, הא כבנין
— מותר!

ומסקינן: **קשיא!** (114)

תא שמע: המקרה, העושה את תקרת **סוכתו**
[כמו שאנו עושין, שמסדרין כלונסאות
תחילה במקום המיועד לסכך, ונותנים
עליהם סכך כשר. רש"י סוכה דף טו א]:

בשפודין של מתכת, שפסולין לסכך, מפני
שאינן גידולי קרקע [רע"ב].

או בארוכות המטה אותם קרשים שלאורך
המטה, שפסולים לסיכוך מדרבנן, כיון דהוי
בלאי כלים המקבלים טומאה [רעק"א].

אם יש ריוח ביניהן — של השפודים או
הארוכות — **"כמותן"**, ברוב שוה, ונתן
שם סכך כשר — **כשירה** הסוכה.

לה הכי שלא לבטל מאי דגמיר רב הונא בריה
דרב יהושע דפרוץ כעומד — אסור [ריטב"א].

115. ואף על גב שזה שבסכך אין זה פרוץ
כעומד אלא זה עומד וזה עומד, ומטעם סכך
פסול הוא דמיפסלי השפודין והארוכות ולא מצד
פירצה?!

יש לומר, כי אם איתא דגמרינן דפרוץ
כעומד — פסול, ומשום דרחמנא בעי במחיצות

שיכתוב לה גט, והא אי אפשר לתת לה סיפור
דברים בלא שיכתבו.

114. ומיהו לאו תיובתא היא, שהיה סוכר רב
הונא דתנא דמתניתין לא דק, והכי קאמר: שלא
יעשה כענין שהוא חשיב כאילו היו הפירצות
יתרות על הבנין, דהיינו: מחצה על מחצה,
שהוא כפירצה יתירה.

ואף על גב דשנויא דחיקא הוא, הוה דחיק